यात्वा, 'अवस्येत्' देवयजनमध्यस्येत्, तत्र पथिकृतामिष्टिं कृत्वा श्वोभूते गृहेषु प्रत्यवस्यति 'सो एव' यथोक्तानुष्ठितिरेव, 'प्रायश्चित्तिः' तस्माद्दोषादपगमहेतुः ॥

यदुक्तं सूत्रकारेण, यस्य हविषे वत्सा अपाकृता धयेयुस्तत् स्थाने वायव्यां यवागूं निर्व्वपेदथोत्तरस्यै हविषे वत्सानपाकृत्योपवसेदिति। तदिदं विधत्ते। "ओषधीर्वा एतस्य पशून् पयः प्रविशति। यस्य हविषे वत्सा अपाकृता धयन्ति। तान् यद्दुह्यात्। यातयाम्ना हविषा यजेत। यन्न दुह्यात्। यज्ञपरुरन्तरियात्। वायव्यां यवागून्निर्वपेत्। वायुर्वै पयसः प्रदापयिता। स एवास्मै पयः प्रदापयति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्य्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः" इति। 'यस्य' यजमानस्य, 'हविषे' हविरर्थं, 'अपाकृताः', वत्सा गोभिः संयुज्य 'धयन्ति' स्तनं पिबन्ति, 'एतस्य' यजमानस्य, हविरूपं 'पयः', 'ओषधीः पशूंश्च', 'प्रविशति', तत्र वत्सैः पीतत्वात् पशुप्रवेशः स्पष्टः। ओषधीदेवताप्रवेशस्तु शास्त्रसिद्धः। अत्रेदं चिन्त्यते, 'तान्' पीतपयसो वत्सान्, पुनरपि सायंकाले गोसमीप उपावसृज्य तां गां दुह्यान्नवेति दुह्यात् तदानीं हविर्य्यातयाम वत्सैः पूर्व्वं पीतत्वेन गतसारं भवति। तादृशेन 'हविषा', 'यजेत', यदि न 'दुह्यात्', तदानीं 'यज्ञपरुरन्तरियात्', सान्नाय्याभावेन यज्ञावयवो विच्छिद्येत। अतस्तद्दोषपरिहाराय वायुदेवताकां यवागूं निर्व्वपेत्। वायव-